

Guide til personale og information til forældre i Regnskoven:

NÅR BØRN SLÅR SKUBBER, KRADSER ELLER BIDER

Udarbejdet i oktober 2021

Når børn slår, skubber, kradser eller bider:

Når børn reagerer i affekt, kan det være svært for voksne at forstå, da det bliver opfattet som en meget voldsom måde at udtrykke sig på. At slå, kradse, skubbe eller bide er for et barn i princippet det samme. Det er en uhensigtsmæssig adfærd, som vi handler på.

Hvorfor reagerer barnet i affekt?

Barnet i 1-3-årsalderen kan endnu ikke udtrykke følelser og gøre sig forståelig ved hjælp af sproget. Som barn, er der mange ting, de skal forholde sig til og mange stimuli. Dette kan være forbundet med stor frustration for barnet, derfor kan de komme til at reagere i affekt. Nogle gange kan dette reaktionsmønster forsætte eller opstå senere. Der er altid grund til, at et barn bider, slår, kradser eller skubber. Barnet kan reagere i affekt for at give udtryk for noget, som hun/han endnu ikke kan sige med ord. Det kan skyldes forandringer i hjemmet/institutionen, eller være udtryk for glæde eller frustration i leg, overgange, rutiner eller andet. Barnet føler sig måske presset i konflikter omkring legetøj, eller søger måske i kontakt med sine jævnaldrende på en uhensigtsmæssig måde. Det kan være netop opstået, eller gentagende frustrationer, som barnet til sidst ikke kan rumme. Det kan også være en del af barnets udvikling, hvor det afprøver grænser i magtkampen med de andre børn.

Vi skal altid være undersøgende på de bagved liggende årsager og møde barnet anerkendende.

Den voksnes rolle

Når et barn reagerer i affekt, er det en uhensigtsmæssig adfærd. Det er vores opgave, i samarbejde med forældrene, at give barnet andre handlemuligheder i disse situationer. Ellers kan det påvirke barnets relationer til de andre børn og bringe dem i en udsat position i børnefællesskabet. Barnet kan risikere at blive holdt udenfor legen eller få skyld for noget, de ikke er delagtige i. Vi møder den opståede situation på en anerkendende måde. Vi reagerer, handler og optræder roligt i situationen. Vi har en undersøgende tilgang og stiller børnene spørgsmål i forhold til hvad der skete. Når der er faldet ro over situationen, hjælper vi barnet med indsigt til hvordan, det mere hensigtsmæssigt kan omgås andre og opnå sine ønsker. Gennem gensidig dialog med de involverede børn, får de adgang til deres gensidige synspunkter på denne opståede situation. Børnene bliver medinddraget i fremadrettede løsninger og handlemuligheder.

Hvad gør personalet, hvis et barn er blevet slået, kradset, bidt eller skubbet:

Det er vigtigt, at begge børn føler sig forstået og mødt. Begge børn skal, på rette tidspunkt i situationen, høre at det er forkert at fx bide.

Vi giver barnet omsorg ved at trøste, og anerkender at det gør ondt at bliver gjort fortræd. Hvis barnet ønsker det, kan vi eventuelt køle med koldt vand, en ispose eller smører med lidt creme. Vi sætter ord på det, der er opstod i situationen. Vi har ekstra fokus på barnet, der slår, kradser, skubber eller bider. Vi tydeliggør, at adfærden er uhensigtsmæssig og siger bestemt, men roligt: "Hov du kom til at bide Katinka". "Av, det gjorde ondt på hende. Det var ikke rart." Vi gør barnet opmærksom på hvad der sker når det bider,

og fortæller at det gør ondt på den anden. Vi taler med barnet om, hvad man kan gøre hvis der opstår uenigheder, frustrationer eller andet.

Den voksne sætter ord på det, der skete i situationen; Fx " Du blev bare så vred.... eller du blev bare så bange, at du kom til at bide". Vi taler om den andens synspunkt og sætter ord på følelserne; fx jeg kan godt se på dig, at du blev forskrækket. Vi guider til forskellige handlemuligheder; fx at sige nej eller stop, at det kan underbygges ved at tage hånden op, foran den anden.

Vi skal være opmærksomme på at følge op over tid, og sikre at vi også giver barnet positiv opmærksomhed, samt at vi roser barnet når det udviser en hensigtsmæssig adfærd.

På andre tidspunkter, fx ved samling eller i spisesituationer, inddrages børnene i gruppen i et overordnet perspektiv og vi taler med dem om, hvordan uenigheder kan løses på en hensigtsmæssig måde, og hvornår de kan hente hjælp hos de voksne. Både hvis de selv er involveret, eller hvis de oplever en uoverensstemmelse eller konflikt.

Af og til kan udfordringerne vare over længere tid. I så fald bestræber vi os på at skærme det barn eller de børn det går ud over, samt være ekstra opmærksomme på det barn der udviser den uhensigtsmæssige adfærd. Det kan også være en løsning at dele gruppen op i mindre grupper, i løbet af dagen, og derigennem skabe muligheder for andre legerelationer.

Dialog og samarbejde med forældre:

Når et barn er blevet fx bidt eller har bidt et andet barn, så går vi i dialog med barnets forældre. Vi fortæller, hvad der er sket og hvordan vi har reageret på og i situationen. Vi taler om hvordan, vi kan hjælpe dit barn, og hvordan vi kan hjælpe til, at situationen ikke opstår igen. Det er vigtigt med et fælles samarbejde omkring barnets udfordringer og løsningsmuligheder, så vi i fællesskab kan støtte barnet bedst muligt, så længe udfordringerne er der. Vi har i samtalen ikke fokus på hvem af børnene der har slået, bidt eller andet. Samtalen med forældrene handler om, hvordan vi har håndteret situationen og hvordan vi handler når dette opstår.

Vi sikrer os også, at forældrene har viden om, at vi har udarbejdet denne guide og udleverer et eksemplar, hvis de ikke kender til guiden: NÅR BØRN SLÅR SKUBBER, KRADSER ELLER BIDER

Overordnet er det vigtigt, at vi skaber lydhørhed overfor forældrenes synspunkter. Situationer som disse påvirker begge forældrepar og det er vigtigt, at forældrene føler sig inddraget og hørt.

*Tak fordi du brugte tid på at læse: **Guide til personale og information til forældre i Regnskoven.***